

РЕШЕНИЕ

№ 7175

гр. София, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 92 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА СЛ. КЪРЖЕВА
ГАЧЕВА

при участието на секретаря ВАСКА Т. И.А
като разглежда докладваното от ЦВЕТЕЛИНА СЛ. КЪРЖЕВА ГАЧЕВА
Гражданско дело № 20231110136434 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Глава втора от Закона за защита от домашното насилие (ЗЗДН).

Подадена е молба от Ц. А. Г., ЕГН: ***** срещу Т. Й. И., ЕГН: ***** за осъществени на 03.06.2023г., 07.06.2023г., 08.06.2023г., 11.06.2023г., 12.06.2023г., 15.06.2023г., 16.06.2023г., 19.06.2023г., 24.06.2023г., 27.06.2023г., 28.06.2023г. актове на домашно насилие спрямо молителката.

В молбата се твърди, че на 03.06.2023г. ответникът нарекъл молителката „уличница“, „проститутка“, „децата не са мои, ебали са те 482-ма“; на 07.06.2023г. й казал „носила си готвенето на любовника си“, а на 08.06.2023г. я обиждал – „курво, махай си парцалите оттук“; на 11.06.2023г. и 12.06. 2023г. я пъдил от дома й с думите „събирай си парцалите и се махай оттук“; на 15.06.2023г. ответникът тръшкар варите на хола и банята, а на 16.06.2023г. я хванал за дясната ръка и я блъснал в стената; на 19.06.2023г. ответникът обидил молителката с думите „от кого са ти децата, 100 мъже са твои“, а на 24.06.2023г. – „курво, навсякъде където си работила-482 мъже са те ебали-месар,хлебар, техник и Емил от иранското посолство“; на 27.06.2023г. отправил обвинения за изневяра с дипломати от иранското посолство, а на 28.06.2023г. й казал „курва, уличница, да напускаш. Правила си секс вкъщи в 10 часа, в 13 часа и в 7 часа сутринта“. Моли съда да уважи молбата.

Ответникът оспорва изцяло молбата.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства

и доводите, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че ответникът и молителката са бивши съпрузи и като такива попадат сред кръга от лицата посочени в чл. 3, т. 1, предл. 2 ЗЗДН. Описаните в молбата актове представляват домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН, тъй като е налице твърдение за осъществено физическо, психическо и емоционално насилие спрямо молителката.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

В хода на производството не бяха ангажирани доказателства, от които да се направи категоричен извод за обективно извършен акт на домашно насилие от страна на ответника.

Не се спори между страните, че молителката и ответника са бивши съпрузи, както и че към процесните дати същите са обитавали жилище, находящо се в гр. София, ул. „Бабуна планина” № 1, вх. Б, ет.4, ап. 23. В молбата се твърдят множество актове на физическо, психическо и емоционално насилие, но следва да се отбележи, че на процесните дати не са присъствали свидетели очевидци, което е безспорно установено по делото. Съдът е указал доказателствената тежест на молителката, както и за кои факти не сочи доказателства. Неотносими към предмета на делото са приложените жалба от Милена Димитрова Кръстева /трето за настоящия спор лице/ до прокуратурата срещу ответника, както и решение № 8863 от 16.06.2016г., постановено по гр.д. № 12162/2016г. по описа на СРС, влязло в сила на 28.02.2017 г., с което е издадена заповед за защита в полза на молителката срещу ответника, доколкото същите не касаят процесните актове.

Вярно е, че към молбата е приложена декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, която обаче не следва да се ползва с формалната доказателствена стойност, придадена ѝ от чл. 13, ал. 3 ЗЗДН. Това е така, тъй като същата не се явява годно доказателствено средство за изложените в нея обстоятелства, доколкото декларацията не индивидуализира твърдените актове на домашно насилие по начин, време и място на извършване, последици, както и участието на ответника в тях. Същата е непълна, поради което и съдът не я цени.

Предвид това разпоредбата на чл. 13, ал. 3 ЗЗДН е неприложима в процесната хипотеза. Доколкото декларацията се явява негодно доказателствено средство по смисъла на чл. 13, ал. 3 ЗЗДН, същата не може да породи последиците, които законът свързва с нейното представяне, а именно да послужи като достатъчно основание за издаване на заповед за защита на пострадалото от домашно насилие лице. Горното налага като единствено възможен извода, че твърденията на молителката за осъществяването на процесните актове на домашно насилие са недоказани. Недоказаният факт е неосъществил се, несъществуващ факт, поради което не могат да възникнат и неговите правни последици.

Производството по ЗЗДН е силно рестриктивно и с него съдът дава незабавна защита в случаи, при които е налице реална опасност от вече извършено или предстоящо домашно насилие. Това производство потенциално може да доведе до силно ограничаване правата и законните интереси на страните, поради което съдът следва да подхожда изключително

внимателно при преценка на твърденията и на събраните доказателства. Процесът обаче, не следва да се използва за разрешаване на междуличностни конфликти.

Изложеното по-горе дава основание на съда да санкционира молителката с тежестта на доказване в производството и да остави молбата без уважение, като неоснователна и да откаже издаването на заповед за защита.

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане на разноси не е направена от страните, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

При този изход на делото молителката, следва да бъде осъдена да заплати по сметка на Софийския районен съд, държавна такса за производството в размер на 25,00 (двадесет и пет) лева на основание чл. 11, ал. 3 ЗЗДН (*м. 22 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на ВКС*).

Така мотивиран, Софийският районен съд, 92^{ри} състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на Ц. А. Г., ЕГН *****, за издаване на заповед за съдебна защита срещу Т. Й. И., ЕГН: *****, и

ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА, с която по отношение на ответника да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, като неоснователна.

ОСЪЖДА Ц. А. Г., ЕГН ***** да заплати по сметка на Софийски районен съд, сумата в размер на 25,00 лева, представляваща държавна такса за производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в седемдневен срок, считано от връчването му на страните (чл. 17, ал. 1 ЗЗДН).

Съдия при Софийски районен съд: _____